

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ການໄຖ່

ໂດຍ ແອວເດີ ລິກະແຣນ ອາ ເຄີຕິສ ຈູເນຍ
ແຫ່ງສາວິກເຈັດສິບ

ມີນາມຫລາຍຢ່າງທີ່ອ້າງເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ນາມດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງທຸລະກິດ ທີ່ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ຍົກຕົວຢ່າງນາມ “ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.” ເຮົາທຸກຄົນຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງນາມນັ້ນເພາະເຮົາທຸກຄົນເຄີຍລອດຈາກສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ. ຕອນເປັນເດັກ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມກັບນ້ອງສາວ ໄດ້ໄປຫລິ້ນເຮືອຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳສາຍນ້ອຍ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອອກເຂດປອດໄພໄປ ແລະ ຖືກຍູ້ສິ່ງຕາມກະແສໄປສູ່ຄວາມອັນຕະລາຍຢູ່ທາງໜ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ເອີ້ນຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ, ແລະພໍ່ຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ມາຊ່ອຍ ແລະ ຮັກສາພວກເຮົາ ຈາກຄວາມອັນຕະລາຍຂອງແມ່ນ້ຳ. ເມື່ອໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງການລອດ ກໍຄິດເຖິງ ປະສົບການນັ້ນ.

ນາມວ່າ “ພຣະຜູ້ໄຖ່” ມີຄວາມໝາຍເໝືອນກັນ. “ການໄຖ່” ໝາຍເຖິງ “ການຊີ້ ຫລື ຊີ້ຄືນ.” ຕາມກົດໝາຍ ຊັບສົມບັດຈະໄຖ່ໄດ້ຕອນທີ່ໜີ້ສິນຖືກຈ່າຍໝົດແລ້ວ. ໃນຍຸກພຣະຄຳພີເດີມ ກົດຂອງໂມເຊຍອ່ອມມີວິທີຕ່າງໆທີ່ຄົນຮັບໃຊ້ ແລະ ຊັບສົມບັດຈະຖືກປົດປ່ອຍ ຫລື ໄຖ່ໄດ້ ໂດຍທາງການຈ່າຍເງິນ (ເບິ່ງ ລະບຽບພວກເລວີ 25:31).

ໃນພຣະຄຳພີ ມີຄຳວ່າ “ໄຖ່” ຫລາຍເທື່ອກ່ຽວກັບການປົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນອອກຈາກ ຄວາມເປັນທາດຢູ່ປະເທດເອຢິບ. ຫລັງຈາກໄດ້ປົດປ່ອຍແລ້ວ ໂມເຊບອກພວກເຂົາວ່າ: “ແຕ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກພວກເຈົ້າ ... ພຣະອົງ ຈຶ່ງຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍລິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອິດສະລະ ຈາກການເປັນທາດຂອງກະສັດເອຢິບ” (ພຣະບັນຍັດສອງ 7:8).

ຫົວຂໍ້ເລື່ອງທີ່ພຣະເຢໂຮວາໄຖ່ຊາວອິດສະຣາເອນຈາກການເປັນທາດກໍເຫັນຫລາຍເທື່ອໃນ ພຣະຄຳພີ. ລາງເທື່ອກໍແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍຄວາມຊົງຈໍາຂອງປະຊາຊົນເຖິງຄວາມດີຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າທີ່ຊ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເອຢິບ.

ແຕ່ອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍແມ່ນເພື່ອສອນເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈະມີການໄຖ່ອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່າສຳລັບອິດສະ
ຣາເອນ. ລິໂຮເຄີຍສອນວ່າ: “ແລະ ພຣະເມຊີສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ
ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ໄຖ່ລູກຫລານໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕົກ” (2 ນິໂຟ 2:26).

ເພງສັນລະເສີນກ່າວວ່າ: “ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະກອບກູ້ເອົາຂ້ອຍ ແລະ ຈະຊ່ອຍຊູໃຫ້ພົ້ນຈາກລິດ
ອຳນາດຂອງຄວາມຕາຍໄດ້” (ເພງສັນລະເສີນ 49:15).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຄີຍປະກາດຜ່ານເອຊາຢາວ່າ: “ເຮົາປັດການບາບຂອງເຈົ້າດັ່ງເມກຫາຍໄປ
ຈິ່ງກັບມາ ເພາະເຮົາຜູ້ດຽວທີ່ຊ່ອຍເຈົ້າໄດ້” (ເອຊາຢາ 44:22).

ການໄຖ່ທີ່ອ້າງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີດັ່ງກ່າວມານີ້ແມ່ນການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ນີ້ແມ່ນ
“ຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງ ຊຶ່ງຕັ້ງໃຈຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ” ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກເຮົາ (ເພງສັນລະເສີນ
130:7). ທີ່ບໍ່ຄືການໄຖ່ຕາມກົດຂອງໂມເຊ ຫລື ຕາມກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນ, ການໄຖ່ດັ່ງກ່າວບໍ່ມີ
ຜົນຈາກ “ສິ່ງຂອງທີ່ເສື່ອມສູນໄປໄດ້ດັ່ງເງິນ ຫລື ຄຳ” (1 ເປໂຕ 1:18). “ພຣະຄຣິດໄດ້
ປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ເປັນອິດສະລະ ໝາຍຄວາມວ່າ ບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບອະໄພ
ພຣະຄຸນອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້” (ເອເຟໂຊ 1:7). ປະທານຈອນ ເທເລີ
ເຄີຍສອນວ່າ ເພາະການເສຍສະລະຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ “ໜີ້ສິນຈ່າຍແລ້ວ ການໄຖ່ເຮັດໄປແລ້ວ
ພັນທະສັນຍາປະກອບໄປແລ້ວ ຄວາມຍຸດຕິທຳສິ້ນສຸດແລ້ວ ແລະ ລິດອຳນາດທັງໝົດກໍ ...
ມອບໃສ່ພຣະຫັດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ” (*Teachings of Presidents of the
Church: John Taylor [2001], 44*).

ຜົນຂອງການໄຖ່ດັ່ງກ່າວຄືການເອົາຊະນະຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍສຳລັບລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າທັງ
ໝົດ. ໝາຍຄວາມວ່າ ເອົາຊະນະການຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທຸກຄົນຈະພົ້ນຄົນຊີວິດ.
ອີກປະການໜຶ່ງ ການໄຖ່ໂດຍພຣະຄຣິດ ແມ່ນການເອົາຊະນະຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ໂດຍຜ່ານທາງການທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ພຣະຄຣິດໄດ້ຈ່າຍຄ່າບາບ
ຂອງມະນຸດທຸກຄົນຕາມເງື່ອນໄຂການກັບໃຈສ່ວນຕົວ.

ດັ່ງນັ້ນຖ້າເຮົາກັບໃຈ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ ເພາະພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າໜີ້ສິນເຮົາ.
ນີ້ເປັນຂ່າວດີໃຫ້ເຮົາທຸກຄົນ, “ທີ່ໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊ່ອຍເຂົາ” (ໂຣມ
3:23). ຄົນທີ່ຫລົງຫາຍໄປຈາກທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຕ້ອງການການໄຖ່ ແລະ ຖ້າຫາກ
ເຂົາກັບໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ ການໄຖ່ຈະເປັນຂອງເຂົາ. ແຕ່ຄົນທີ່ພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດດີຕະຫລອດ
ກໍຕ້ອງການການໄຖ່ນີ້ຄືກັນ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະກັບໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາໄດ້ ນອກຈາກ
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນການໄຖ່ ໂດຍຄວາມຮັກອັນນີ້

ຍ່ອມໃຫ້ກົດໝາຍແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມເມດຕາປະກອບໃນຊີວິດຂອງທຸກຄົນ
ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

“ໃຫຍ່ຢິ່ງສະຫງ່າຄົບຖ້ວນພຽງໃດ ແຜນການອັນໃຫຍ່ແຫ່ງການໄຖ່ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນທຳ,
ຄວາມຮັກ ແລະ ພຣະເມດຕາປອງດອງໂດຍສັກສີ” (“How Great the Wisdom and the
Love,” *Hymns*, no. 195).

ປະທານບອຍ ເຄ ແພັກເກີ ສອນວ່າ: “ມີພຣະຜູ້ໄຖ່ ພຣະຜູ້ເປັນກາງທີ່ເຕັມໃຈ ແລະ ພ້ອມທີ່
ຈະຕອບຄວາມຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມເມດຕາແກ່ຄົນທີ່ກັບໃຈ” (“The
Mediator,” *Ensign*, May 1977, 56).

ພຣະຄຳພີ, ວັນນະຄະດີ, ແລະ ປະສົບການຂອງຊີວິດ ເຕັມໄປດ້ວຍເລື່ອງການໄຖ່. ໂດຍທາງ
ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຄົນສາມາດປ່ຽນຊີວິດ ແລະ ຮັບການໄຖ່ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າມັກເລື່ອງການໄຖ່
ດັ່ງກ່າວນີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າມີໝູ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງສາສນາຈັກຕອນທີ່ລາວເປັນເດັກ. ຕອນທີ່ເປັນ
ບ່າວ ແລ້ວລາວຮັບຮູ້ສິ່ງທີ່ຂາດໄປຈາກຊີວິດເພາະບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ລາວຈຶ່ງ
ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ອຸທິດຕົນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊອບທຳ. ມີໜຶ່ງຫລັງຈາກຫລາຍໆປີແລ້ວ
ຂ້າພະເຈົ້າພົບລາວຢູ່ພຣະວິຫານ. ແວວຕາບົ່ງບອກວ່າລາວມີພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຮູ້ສຶກວ່າ ລາວເປັນສະມາຊິກໝັ້ນຄົງທີ່ພະຍາຍາມຮັກສາພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງເຕັມທີ່. ລາວເປັນ
ເລື່ອງການໄຖ່.

ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍສຳພາດຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາ ທີ່ນາງເຄີຍເຮັດບາບອັນຮ້າຍແຮງ.
ໃນລະຫວ່າງການສຳພາດຂ້າພະເຈົ້າຖາມວ່າ ນາງເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່ານາງເຮັດບາບນັ້ນອີກບໍ່ໄດ້.
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກອັນລຶກຊຶ່ງທີ່ເຫັນຢູ່ໃນດວງຕາຂອງນາງ, ນາງຕອບວ່າ, “ປະທານ
ຂ້ານ້ອຍເຮັດບາບນັ້ນອີກບໍ່ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ. ນັ້ນຄືເຫດຜົນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢາກຮັບບັບຕິສະມາ—
ເພື່ອຊຳລະຕົວຈາກຜົນຂອງບາບອັນຮ້າຍແຮງນັ້ນ.” ນາງເປັນເລື່ອງການໄຖ່.

ໃນປີທີ່ຜ່ານມາບໍ່ດົນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມສະເຕກ ແລະ ປະຊຸມອື່ນໆ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ນຳເອົາການຮຽກຮ້ອງຂອງປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ໄປນຳ ກ່ຽວກັບການກອບກູ້
ສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກທີ່ບໍ່ໄປໂບດປະຈຳ. ທີ່ກອງປະຊຸມສະເຕກແຫ່ງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເລົ່າເລື່ອງສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກັບມາເປັນສະມາຊິກເຕັມທີ່ ຫລັງຈາກອະທິການ ແລະ
ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໄດ້ໄປຢັ້ງມາລາວທີ່ບ້ານບອກວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການລາວ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນລາວໃຫ້ຮັບໃຊ້

ໃນຫວອດ. ຄົນໃນເລື່ອງນັ້ນບໍ່ພຽງໄດ້ຍອມຮັບການເອີ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໄດ້ປ່ຽນຊີວິດ, ປ່ຽນນິໄສ ນຳ ອີກ ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບສາສນາຈັກຢ່າງເຕັມທີ່.

ເພື່ອນຂ້າພະເຈົ້າຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນບ່ອນຊຸມນຸມກໍໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນ. ໃບໜ້າລາວໄດ້ປ່ຽນໄປເມື່ອລາວ ຟັງເລື່ອງ. ວັນຕໍ່ໄປນັ້ນ ລາວໄດ້ສົ່ງອີເມວທີ່ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຕົວລາວຕອບເລື່ອງແບບນັ້ນ ເພາະເລື່ອງທີ່ພໍ່ເຖົ້າລາວໄດ້ກັບມາເປັນສະມາຊິກຢ່າງເຕັມທີ່ກໍຄ້າຍໆຄືກັນກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງ. ລາວບອກວ່າຍ້ອນມີອະທິການມາບ້ານ ແລະ ເຊີນໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນສາສນາຈັກ ພໍ່ເຖົ້າຈຶ່ງໄດ້ພິຈາລະນາຊີວິດ ແລະ ປະຈັກພະຍານຄືນອີກ ແລ້ວໄດ້ປ່ຽນຊີວິດ ແລະ ໄດ້ຍອມ ຮັບເອົາການເອີ້ນນັ້ນ. ບັດນີ້ເພິ່ນມີລູກມີຫລານ 88 ຄົນທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ ຢ່າງເຕັມທີ່.

ບໍ່ຫລາຍມື້ຫລັງຈາກນັ້ນມີປະຊຸມອີກແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງສອງບົດໃຫ້ຟັງ. ວັນຕໍ່ມາກໍໄດ້ຮັບອີເມວອີກ ສະບັບໜຶ່ງທີ່ເລີ່ມວ່າ “ນັ້ນເປັນເລື່ອງພໍ່ເຮົາຄືກັນ.” ອີເມວດັ່ງກ່າວ ທີ່ມາຈາກປະທານສະເຕກເລົ່າວ່າ ພໍ່ລາວໄດ້ເຊີນໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນສາສນາຈັກ ເຖິງແມ່ນພໍ່ບໍ່ໄດ້ ໄປໂບດ ແລະ ມີນິໄສທີ່ຕ້ອງປ່ຽນກ່ອນ. ພໍ່ລາວໄດ້ຍອມຮັບການເຊີນນັ້ນ ພ້ອມດ້ວຍໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານສະເຕກ ແລ້ວປະທານໂຄງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ໄດ້ວາງພື້ນຖານເພື່ອລູກໆຫລານໆ ໃຫ້ເປັນສະມາຊິກໃນສາສນາຈັກຢ່າງເຕັມທີ່.

ອີກສອງສາມອາທິດຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງສາມບົດໃນກອງປະຊຸມສະເຕກ ອີກແຫ່ງໜຶ່ງ. ຫລັງຈາກປະຊຸມມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບອກວ່າ ນັ້ນບໍ່ຄື ເລື່ອງພໍ່ລາວ. ນັ້ນຄືເລື່ອງຕົວລາວເອງ. ລາວບອກເຫດການທີ່ພາລາວໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ກັບໄປເຂົ້າຮ່ວມສາສນາຈັກຢ່າງເຕັມທີ່. ແລະ ເປັນຈິງຊື່ຕະຫລອດ: ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າກ່ຽວ ກັບການເອີ້ນກອບກູ້ຄົນບໍ່ມາປະຈຳ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊ້ຳໆ ວ່າມີຫລາຍ ຄົນໄດ້ຕອບການເຊີນ ແລະ ປ່ຽນຊີວິດຂອງເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຍິນເລື່ອງການໄຖ່ເລື້ອຍໆ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະຕອບແທນພຣະຜູ້ໄຖ່ບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄຳສິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຈ່າຍແທນເຮົາ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພະຍາຍາມຢ່າງດີທີ່ສຸດເພື່ອກັບໃຈ ແລະ ເຮັດຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່. ອີກຄະສາວິກ ອິສັນ ແອັຟ ວິດນີ ໄດ້ຂຽນວ່າ:

“ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ທີ່ພຣະທັດໄດ້ຮັກສາຂ້ານ້ອຍຢ່າງເຕັມ ທີ່ ລິດອຳນາດໄດ້ຍົກຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ ປ່ຽນຄວາມຂົມເປັນຄວາມຫວານ! ຄວາມກະຕັນຍູ ຂ້ານ້ອຍບອກບໍ່ໄດ້ ພຣະເຈົ້າອິດສະຣາເອນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່.

“ຕອບແທນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຮັກພຣະອົງໄດ້. ພຣະອົງແມ່ນຄວາມປິຕິຍິນດີແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ເປັນຄວາມສຸກທັງວັນ ເປັນຄວາມຝັນທັງຄືນ; ປາກຂ້ານ້ອຍຍັງເວົ້າໃຫ້ຟັງ ແລະ
ຊີວິດຂ້ານ້ອຍຕາມພຣະອົງສິ່ງ” (“Savior, Redeemer of My Soul,” *Hymns*, no. 112).

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານເຖິງອຳນາດຂອງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ. ເມື່ອໃດທີ່ເຮົາກັບໃຈ ແລະ
ໄປຫາພຣະອົງ, ເຮົາສາມາດຮັບພອນທັງໝົດຂອງຊີວິດນີ້ລ້ວນໄດ້. ຫວັງວ່າເຮົາຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ
ໄດ້ ໂດຍຮັບການໄຖ່ສ່ວນຕົວນັ້ນ ຄືຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.